

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ:	2127
Ημερομ. Κατάθεσης:	24/3/2021

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για την κα. Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

Θέμα: Ένταξη της ΑΣΠΑΙΤΕ στον Πανεπιστημιακό Τομέα

Ο Βουλευτής του ΜΕΡΑ25 Νομού Ηρακλείου, Γεώργιος Λογιάδης, καταθέτει ως αναφορά υπόμνημα της Ένωσης Τεχνολόγων Εκπαιδευτικών (ΕΤΕ).

Το υπόμνημα παρουσιάζει αναλυτικά την πρότασή της Πανελλήνιας Επιστημονικής Ένωσης των αποφοίτων της ΑΣΕΤΕΜ/ΣΕΛΕΤΕ και των τεχνολογικών τμημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ, με 4000 περίπου μέλη, για αυτόνομη μετεξέλιξη της σχολής σε Πανεπιστημιακό Ίδρυμα ή την ένταξή της ως Σχολή στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Επισυνάπτεται το υπόμνημα.

Παρακαλούμε για την απάντηση και τις ενέργειές σας και να μας ενημερώσετε σχετικά.

Ηράκλειο, 22/3/2021

Ο καταθέτων Βουλευτής

Γεώργιος Λογιάδης

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Μετεξέλιξη της ΑΣΠΑΙΤΕ σε Πανεπιστήμιο Εκπαίδευσης Εκπαιδευτικών Λειτουργών για την Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ)

«Οι φιλοσοφικές μας σχολές βγάζουν φιλόλογους, οι μαθηματικές μας σχολές βγάζουν μαθηματικούς, οι φυσικές μας σχολές βγάζουν φυσικούς, δε βγάζουν δυστυχώς δασκάλους ούτε των φιλολογικών μαθημάτων ούτε των μαθηματικών ούτε των φυσικών. Τους διαφεύγει ότι εδώ υπάρχει και η πράξη. Ότι εδώ έχουμε μέθοδο εργασίας. Και δεν έχουμε βέβαια την παλαιά μέθοδο, την τυπολατρική, τη «συνταγή». Όχι. Αλλά το μεθοδικώς σκέπτεσθαι. Το αναλύειν, το διαμορφώνειν, το δημιουργείν. Ένα μάθημα είναι και αυτό μια τακτική, η οποία τακτική και σπουδάζεται και ασκείται» (Παπανούτσος, 1978)

Η ενίσχυση μιας ανθρωποκεντρικής/νεοουμανιστικής παιδείας με την πλατειά έννοια του όρου, όπου η γενική μόρφωση και η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση αποτελούν ουσιαστική ενότητα. Συναίρεση, δηλαδή, της ανθρωπιστικής παιδείας με την επιστημονικοτεχνική εκπαίδευση. (Α. Καζαμίας, 2010, Συγκριτική & Διεθνής Εκπαιδευτική Επιθεώρηση, 14)

Το εκπαιδευτικό επάγγελμα απαιτεί βαθιά επιστημονική γνώση και εξειδικευμένες δεξιότητες σε ποικίλους τομείς, που αφορούν τα διδακτικά αντικείμενα, το παιδί και την εκπαίδευση (Ματσαγγούρας –Επαγγελματισμός & επαγγελματική ανάπτυξη)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν υπόμνημα επιχειρείται η παρουσίαση σε αδρές γραμμές ενός θεωρητικού πλαισίου για την αναγκαιότητα ίδρυσης ενός νέου Πανεπιστημιακού Ιδρύματος με πυρήνα την σημερινή ΑΣΠΑΙΤΕ, διάδοχο σχήμα της ΣΕΛΕΤΕ, με 60ετή παρουσία στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης στη χώρα μας, καθώς επίσης των βασικών δομικών χαρακτηριστικών της νέας μορφής. Ακόμη εν συντομία, παρουσιάζονται μια σειρά “πολιτικά” επιχειρήματα για την αναγκαιότητα του βήματος καθώς και ένα παράρτημα με ιστορικά στοιχεία της Σχολής.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

ΣΚΙΑΓΡΑΦΗΣΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

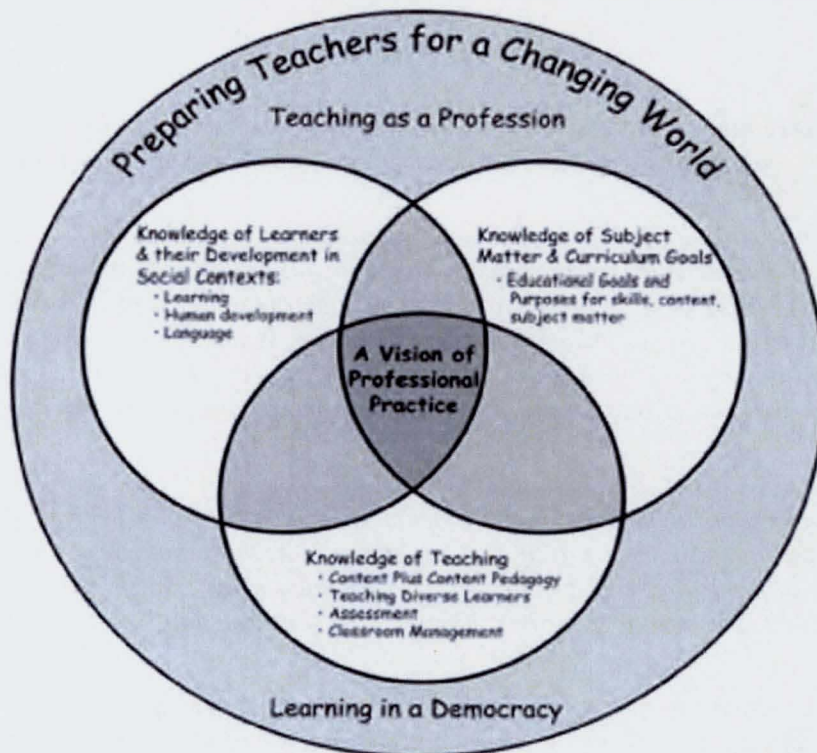

FIGURE 1: A Framework for Understanding Teaching and Learning
SOURCE: Darling-Hammond & Bransford (2005, p. 11)

Στο σχήμα με παραστατικό τρόπο παρουσιάζεται το πλαίσιο για την κατανόηση της Διδασκαλίας και της Μάθησης. Έχει προταθεί από την Linda Darling-Hammond, καθηγήτρια στη Σχολή Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Στάνφορντ και επικεφαλής της Εθνικής Επιτροπής των ΗΠΑ για τη Διδασκαλία και το Μέλλον της Αμερικής καθώς και της Διαπολιτειακής Επιτροπής για την Εξέταση των Νέων Εκπαιδευτικών, με σημαντικό επιστημονικό έργο για την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών.

Μια σύντομη ματιά στο σχήμα αποκαλύπτει με ανάγλυφο τρόπο την πολυπλοκότητα των απαιτήσεων για την εκπαίδευση του εκπαιδευτικού στη σύγχρονη εποχή. Γνώση των μαθητών και πως αυτοί μαθαίνουν και αναπτύσσονται στο συγκεκριμένο κοινωνικό πλαίσιο. Κατανόηση του περιεχομένου και των στόχων του αναλυτικού προγράμματος, περιλαμβάνοντας το γνωστικό αντικείμενο και τις δεξιότητες που απαιτούνται να διδαχθούν, τις ανάγκες των μαθητών και την κοινωνική αποστολή της εκπαίδευσης, την κατανόηση των δεξιοτήτων της διδασκαλίας συμπεριλαμβάνοντας την παιδαγωγική διάσταση, τη διαφορετικότητα των μαθητών, το ρόλο της αξιολόγησης και την παραγωγική διαχείριση της τάξης. Από την άλλη οι εκπαιδευτικοί χρειάζονται κατάλληλα φιλτραρισμένη υψηλής ποιότητας γνώση και δεξιότητες, ένα ευρύ πλαίσιο πρακτικών και διαφοροποιημένη χρήσης τους ανάλογα με την περίπτωση, ώστε να προσαρμόζουν την τακτική τους στους διαφορετικούς μαθητές και στα διαφορετικά συγκείμενα. Οι διαφορετικές μαθησιακές καταστάσεις των σύγχρονων μαθητών καθιστούν απρόβλεπτες τις μαθησιακές ανάγκες τους και η δυνατότητα των εκπαιδευτικών να μαθαίνουν διαρκώς όχι μόνο από την πείρα τους αλλά και από τους συναδέλφους τους είναι επιτακτική. Αυτό σημαίνει ότι το πρόγραμμα σπουδών πρέπει να τους

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

μαθαίνει στη διαρκή αναζήτηση απαντήσεων στα δύσκολα προβλήματα της διδασκαλίας και της μάθησης από την εμπειρία τους, αναγκαίες για την πρακτική τους. Να τους ετοιμάζει ως ερευνητές της τάξης και ικανούς συνεργάτες που μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον, μια και είναι σχεδόν αδύνατο να διαχειριστεί ο καθένας μόνος του σήμερα τον διαρκώς διευρυνόμενο όγκο γνώσεων και πληροφοριών και με δεδομένο το πλήθος των διαφοροποιημένων τρόπων μάθησης εκ μέρους των μαθητών τους. Τα προηγούμενα θέτουν προϋποθέσεις στη μάθηση του “διδάσκειν”.

Πρώτον, ο νέος εκπαιδευτικός πρέπει να κατανοήσει τη διδασκαλία ως κάτι εντελώς διαφορετικό από την εμπειρία του ως μαθητής (“μαθητεία ως παρατηρητής” Dan Lortie, 1975).

Δεύτερον, να μάθει να δρα ως δάσκαλος δηλ. όχι απλά να κατανοεί αλλά να κάνει μια ποικιλία πραγμάτων ακόμη και ταυτόχρονα (“το πρόβλημα της αναπαράστασης” Mary Kennedy, 1999).

Τέλος, να είναι ικανός να ανταποκρίνεται στην πυκνή και πολύπλευρη φύση της σχολικής τάξης (“το πρόβλημα της πολυπλοκότητας”). Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι επιτυχημένα προγράμματα σπουδών εκπαίδευσης εκπαιδευτικών έχουν κοινά χαρακτηριστικά, συγκεκριμένα:

- Σαφές όραμα καλών πρακτικών διδασκαλίας και μάθησης που δημιουργούν ένα συνεκτικό, ενιαίο και ολοκληρωμένο σύνολο μαθησιακών εμπειριών (θεωρίας & πράξης)
- Σαφώς καθορισμένα πρότυπα επαγγελματικών πρακτικών και επίδοσης που βοηθούν στην καθοδήγηση και αξιολόγηση των διδασκομένων αντικειμένων και των πρακτικών εμπειριών διδασκαλίας.
- Στιβαρό πρόγραμμα σπουδών εδραζόμενο στη γνώση της παιδικής και εφηβικής ανάπτυξης και μάθησης, κατανοώντας το πολιτιστικό και κοινωνικό συγκείμενο, το αναλυτικό πρόγραμμα και την ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου.
- Εκτεταμένη πρακτική άσκηση στη διδασκαλία, κατ’ ελάχιστον οκτώ μηνών, επίβλεψης και υποβοήθησής τους σε πραγματικά περιβάλλοντα τάξης και κατά προτίμηση σε σχολεία συγκροτημένα γι’ αυτό το σκοπό (τα καθ’ ημάς Πειραματικά σχολεία), ώστε να συνταιριάζεται η διδακτική των συγκεκριμένων γνωστικών πεδίων.
- Εντατική χρήση μεθόδων μελέτης περίπτωσης, έρευνας, εξετάσεων απόδοσης και αξιολόγησης που σχετίζονται με πραγματικά προβλήματα πρακτικής
- Σαφείς στρατηγικές που βοηθούν τους σπουδαστές (υποψήφιους εκπαιδευτικούς) να αντιμετωπίσουν τις βαθιά ριζωμένες τους αντιλήψεις σχετικά με τη μάθηση και να κατανοήσουν τις διαφορετικές εμπειρίες μάθησης των άλλων ανθρώπων.
- Στενές σχέσεις και κοινές αντιλήψεις και γνώση μεταξύ του εκπαιδευτικού προσωπικού των συγκεκριμένων τμημάτων και των εκπαιδευτικών των συνεργαζομένων σχολείων (βλέπε πειραματικά) για την αναγκαιότητα αλλαγών και μεταμόρφωσης του τρόπου εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών.

Η διεθνής αυτή εμπειρία και η συνεπαγόμενη ανάγκη αναδιαρθρώσεων ή ριζικών αλλαγών στη δομή των προγραμμάτων σπουδών εκπαίδευσης εκπαιδευτικών, εκτός των άλλων στηρίζεται και σε πραγματικά δεδομένα αξιοποίησης και διαχείρισης του ανθρώπινου εκπαιδευτικού δυναμικού σε μια σειρά χώρες αλλά και του πραγματικά τελικού κόστους “παραγωγής” του. Για παράδειγμα, στις Ηνωμένες Πολιτείες σήμερα περίπου το 1/3 των νεοεισερχόμενων εκπαιδευτικών εγκαταλείπει το “επάγγελμα” με το τέλος της σχολικής χρονιάς (στην πλειοψηφία των Πολιτειών δεν υπάρχει “μονιμότητα” στην πρόσληψη) και σχεδόν το 50% στα πρώτα πέντε χρόνια. Η πλειοψηφία δε αυτών έχουν συνήθως ανεπαρκή ειδική εκπαίδευση, όπως αυτή περιγράφεται προηγουμένως, το δε εκτιμώμενο ετήσιο κόστος τους αγγίζει και τις 48.000\$ (“εκπαίδευση”, πρόσληψη, τοποθέτηση, ανάκληση, απόλυση,

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

αναπλήρωση κλπ). Θα μπορούσαμε δε κατ' αναλογία να παρομοιάσουμε το συγκεκριμένο φαινόμενο με το καθ' ημάς συμβαίνον φαινόμενο των αποσπάσεων σε υπηρεσίες εκτός τάξης και σχολείου. Η γενεσιουργός αιτία κατά τη γνώμη μας παραμένει για την πλειοψηφία των περιπτώσεων η ίδια. *Το να διδάσκεις σημαίνει ότι παίρνεις μια ηθική και αkéραια στάση απέναντι στον κόσμο και την κοινωνία. Απαιτείται να είσαι γενναίος και να δίνεις καθημερινά πολύπλοκες και πολλαπλές "μάχες". Αυτό προϋποθέτει σκληρή και επίπονη προετοιμασία.*

Έτσι πλέον, σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ έχει αποφασισθεί να αναδιοργανωθούν τα προγράμματα σπουδών στην παραπάνω κατεύθυνση, να εγκαταλειφθούν τα μοντέλα "ταχύρρυθμης" ολιγόμηνης ή και καθόλου ειδικής εκπαίδευσης. Παρόμοιοι προβληματισμοί αναδιοργάνωσης των συγκεκριμένων σπουδών παρατηρείται και σε χώρες με μακρά και επιτυχημένη παράδοση σε μοντέλα εκπαίδευσης εκπαιδευτικών (Γαλλία, Αγγλία, Φιλανδία κλπ).

Αυτή η στόχευση δεν μπορεί επ' ουδενί να υπηρετηθεί από προγράμματα μικρής διάρκειας, μετά τις βασικές σπουδές, από έκτακτους, συνήθως, εκπαιδευτές και σε σχολές που δεν μπορούν να προσφέρουν τα δεδομένα χαρακτηριστικά συνοχής και ολοκλήρωσης. Την προηγούμενη διαπίστωση υποστηρίζει σχεδόν σύσσωμη η διεθνής ακαδημαϊκή κοινότητα, με πλήθος ερευνών κι όμως στην ελληνική πραγματικότητα, η στάση των εγχώριων πανεπιστημιακών είναι δυσερμήνευτη με αυστηρά επιστημονικούς όρους αλλά "κατανοήσιμη" με όρους "επιμορφωτικών" προγραμμάτων που βασίζονται σε κοινοτικούς πόρους.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

Ιστορική αναδρομή

Η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης μπορεί να πραγματοποιηθεί με δύο βασικές μεθόδους σε αντίστοιχους τύπους Σχολών:

α) Με την παράλληλη παιδαγωγική και επαγγελματική τους κατάρτιση στην ειδικότητα (συγχρονικό μοντέλο) σε σχολές που οι απόφοιτοί τους :

α1) έχουν ως μόνη εργασιακή διέξοδο την εκπαίδευση

α2) έχουν εργασιακή διέξοδο τόσο την εκπαίδευση όσο και την παραγωγή

β) Με την πρόσθετη, βραχύχρονη, παιδαγωγική κατάρτιση πτυχιούχων διαφόρων ειδικοτήτων μετά τη λήψη του βασικού πτυχίου της ειδικότητάς τους.

Η ΣΕΛΕΤΕ τα πρώτα χρόνια λειτουργίας της (1959) λειτούργησε με τη δεύτερη μέθοδο (προσθετικό – σειριακό μοντέλο) και από το 1970 χρησιμοποίησε και τις δύο μεθόδους με τη λειτουργία της ΠΑΤΕΣ και της ΑΣΕΤΕΜ.

Η ΣΕΛΕΤΕ θεσμοθετήθηκε το 1959 με το Ν.Δ. 3971/1959, ήταν η πραγμάτωση του οράματος του Κωνσταντίνου Καραμανλή και συμπληρώθηκε με το Β.Δ. 325/62. Υπήρξε ο σημαντικότερος μεταπολεμικός εκπαιδευτικός θεσμός σύνδεσης του εκπαιδευτικού συστήματος με την αγορά εργασίας, προέκυψε δε από την ανάγκη κάλυψης της έλλειψης κατάλληλα εκπαιδευμένου διδακτικού προσωπικού για τη διδασκαλία τεχνολογικών μαθημάτων. (*Παράρτημα: Το πρόβλημα Ανωτάτων Σπουδών των Καθηγητών Επαγγελματικής & Τεχνικής Εκπαιδύσεως, (Μελέτη – Υπόμνημα Νίκης Δενδρινού Αντωννάκη)

Η οργανωτική και διοικητική μορφή της ΣΕΛΕΤΕ οριστικοποιείται με τα Ν.Δ. 581/70 και 789/70 με την ίδρυση της Ανωτέρας Σχολής Εκπαιδευτικών Τεχνολόγων Μηχανικών, (Α.Σ.Ε.ΤΕ.Μ.) που μαζί με την Παιδαγωγική Τεχνική Σχολή, (ΠΑ.ΤΕ.Σ.), αποτέλεσε ένα ενδιαφέρον δυϊκό εκπαιδευτικό σχήμα ανεξάρτητων σχολών.

Η ΑΣΕΤΕΜ είχε ως αποστολή τη δημιουργία ευρυμαθών εκπαιδευτικών που θα υπηρετούσαν ως εκπαιδευτικοί στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση, και θα δίδασκαν τεχνολογικά μαθήματα στα σχολεία της Γενικής. Αυτό επιτυγχάνονταν από το ιδιαίτερο και πρωτοποριακό πρόγραμμα σπουδών της και από το εκπαιδευτικό προσωπικό της που σε μεγάλο αριθμό ήταν μηχανικοί-παιδαγωγοί. Η αποστολή της ΑΣΕΤΕΜ σε καμία περίπτωση δεν σχετίζονταν με τον ρόλο που καλούνταν να υλοποιήσουν τα Τεχνολογικά Ιδρύματα της χώρας.

Το συγχρονικό μοντέλο εκπαίδευσης που χρησιμοποίησε η ΑΣΕΤΕΜ και ακολουθούν μέχρι και σήμερα τα προπτυχιακά τεχνολογικά τμήματα της ΑΣΠΑΙΤΕ, με την κατανομή των παιδαγωγικών της μαθημάτων στη διάρκεια των σπουδών της, καλλιεργεί πιο έντονα την εκπαιδευτική συνείδηση των σπουδαστών, οι οποίοι από την αρχή των σπουδών τους έχουν προσανατολιστεί στο επάγγελμα του εκπαιδευτικού. Οι σπουδαστές φοιτούν σε μια σχολή που έχει σαν σκοπό την εκπαίδευση εκπαιδευτικών, επομένως έχει διαμορφώσει ανάλογες εκπαιδευτικές συνθήκες αλλά και πρόγραμμα σπουδών προσαρμοσμένο και εξειδικευμένο στις ανάγκες της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Στην ΠΑ.ΤΕ.Σ διατηρήθηκε η αρχικά επικρατούσα άποψη της προσθετικής προσέγγισης, με τμήματα κυρίως πτυχιούχων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

Η σημαντική προσφορά της ΣΕΛΕΤΕ στην τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση έχει αναγνωριστεί διεθνώς, η δε εκθέσεις του ΟΟΣΑ ήδη από το 1968 θεωρούσε τη ΣΕΛΕΤΕ ως πρότυπο στην Ευρώπη. Παρόλα αυτά όμως στα χρόνια που ακολούθησαν η ΣΕΛΕΤΕ δεν εντάχθηκε ούτε στην πανεπιστημιακή ούτε στην τεχνολογική εκπαίδευση.

Η κατάργηση της ΣΕΛΕΤΕ και η ίδρυση της ΑΣΠΑΙΤΕ (παραδόξως ενταχθείσα στον Τεχνολογικό Τομέα) ως καθολικού διαδόχου της επέφερε αλλοίωση του χαρακτήρα της και διαίρεση του εκπαιδευτικού της προσωπικού σε Παιδαγωγούς, Μηχανικούς και Καθηγητές Γενικών Μαθημάτων, πράγμα που οδήγησε σε τεράστια μέχρι σήμερα προβλήματα. Η κατάργηση της ΠΑΤΕΣ (σχολή πενθήμερης ετήσιας φοίτησης) και η αντικατάστασή της με ένα Πρόγραμμα Ετήσιας Παιδαγωγικής Επάρκειας (ΕΠΠΑΙΚ), τριήμερης χαλαρής φοίτησης, υποβάθμισε σημαντικά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της παρεχόμενης στα Παιδαγωγικά εκπαίδευσης και ακόμη περισσότερο στην δημιουργία “Εκπαιδευτικής Συνείδησης” στους σπουδαστές της. Τέλος η αύξηση του αριθμού των φοιτητών των πενταετούς φοίτησης τεχνολογικών τμημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ σε συνδυασμό με τη χρονική συγκυρία του παγώματος των διορισμών στην εκπαίδευση και τα αναχρονιστικά επαγγελματικά δικαιώματα, δημιούργησε μεγάλα προβλήματα επαγγελματικής αποκατάστασης των αποφοίτων.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

Πρόταση

Η πρόταση της Ένωσης Τεχνολόγων Εκπαιδευτικών Πτυχ. ΑΣΕΤΕΜ/ΣΕΛΕΤΕ η οποία ακολουθεί έλαβε υπόψη της:

1. Τη Μελέτη - Υπόμνημα με τίτλο: "Το πρόβλημα των Ανωτάτων Σπουδών των Καθηγητών Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαίδευσεως" της Νίκης Δενδρινού Αντωνακάκη, Phd of Educational Administration Columbia University, Οραματίστρια της ΣΕΛΕΤΕ και Ιδρύτρια αυτής επί Πρωθυπουργίας Κωνσταντίου Καραμανλή.
2. Προτάσεις ομάδας εργασίας που συγκροτήθηκε επί Προεδρίας Γ. Πατεράκη, στο ΔΣ της ΣΕΛΕΤΕ, με τη αριθμ. Η/36/3-1-1989 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων
3. Πρόταση δημιουργίας τμήματος Εκπαιδευτικών Μηχανικών με την αφομοίωση της ΑΣΠΑΙΤΕ στο ΕΜΠ (1997-1999)
4. Πρόταση δημιουργίας Σχολής Τεχνολόγων Εκπαιδευτικών με την αφομοίωση της ΑΣΠΑΙΤΕ στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. (2000-2001)
5. Πρόταση μετεξέλιξης της ΑΣΠΑΙΤΕ σε Πανεπιστήμιο Επιστημών Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (2005- εισήγηση Μακρόπουλου - Παλαιοκρασά προς Υπουργό Παιδείας κ. Μαρριέτα Γιαννάκου)
6. Σχέδιο νόμου επί Υπουργού Παιδείας κ Ευρ. Στυλιανίδη για Πανεπιστημιοποίηση της ΑΣΠΑΙΤΕ

Προτείνεται η μετεξέλιξη της ΑΣΠΑΙΤΕ (πρώην ΣΕΛΕΤΕ) σε ένα σύγχρονο Πανεπιστήμιο εκπαίδευσης εκπαιδευτικών λειτουργών για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Η ίδρυση ενός τέτοιου πανεπιστημίου, για να δικαιολογείται με βάση το κόστος/ κοινωνικό όφελος πρέπει να θεμελιωθεί εννοιολογικά στο πλαίσιο μιας νέας, σύγχρονης πολιτικής ανάπτυξης ανθρωπίνων πόρων στο χώρο της εκπαίδευσης.

Ο πολιτικός σχεδιασμός στον τομέα της Παιδείας πρέπει να στοχεύει σε μια ορθολογική και αποδοτική στελέχωση των σχολείων σε εκπαιδευτικό, διοικητικό και βοηθητικό προσωπικό. Για παράδειγμα, είναι αδιανόητο στη σύγχρονη διοικητική της εκπαίδευσης να τοποθετούνται στα σχολεία διευθυντές χωρίς την κατάλληλη προετοιμασία για να ηγηθούν του εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού, καθώς και να διαχειριστούν τις διάφορες σχολικές λειτουργίες. Ούτε είναι λειτουργικά αποδοτικό να τοποθετούνται σε σχολεία εκπαιδευτικοί με μειωμένη διδακτική απασχόληση, οι οποίοι για να συμπληρώσουν το απαιτούμενο ελάχιστο ωράριο αναγκάζονται να περιφέρονται ανάμεσα από δύο και τρία σχολεία. Στις αναπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες τα στελέχη της εκπαίδευσης, πέρα από πολυετή διδακτική εμπειρία, κατέχουν μεταπτυχιακό τίτλο διοίκησης της εκπαίδευσης. Επίσης ο εκπαιδευτικός προετοιμάζεται κατάλληλα στη βασική του εκπαίδευση, ώστε να μπορεί να διδάσκει δύο και τρία διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα του προγράμματος σπουδών. Στη χώρα μας εξακολουθούμε να στρατολογούμε στην εκπαίδευση πτυχιούχους πανεπιστημίων, οι οποίοι σπούδασαν το γνωστικό τους αντικείμενο με εξαιρετικά εξειδικευμένο περιεχόμενο και μεθοδολογία, που τους προετοιμάζουν για την άσκηση ενός καθαρά επιστημονικού επαγγέλματος και όχι του εκπαιδευτικού λειτουργού. Ειδικότερα για την επαγγελματική εκπαίδευση, οι άξονες μιας νέας πολιτικής ανάπτυξης διδακτικού, διοικητικού και στελεχιακού προσωπικού, οι οποίοι θεμελιώνουν εννοιολογικά την ίδρυση ενός πανεπιστημίου επιστημών της επαγγελματικής εκπαίδευσης, είναι οι εξής:

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

- η ανάγκη εισαγωγικής (συμβατικής και εξ αποστάσεως) επιμόρφωσης των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών επαγγελματικής εκπαίδευσης
- η ανάγκη συνεχιζόμενης (συμβατικής και εξ αποστάσεως) επιμόρφωσης των μόνιμων εκπαιδευτικών επαγγελματικής εκπαίδευσης, ενόψει και του νέου τοπίου που διαμορφώνει ο νόμος για την Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ)
- η ανάγκη ανάπτυξης ευέλικτων και ευρυμαθών εκπαιδευτικών, που θα ενισχύσουν τη λειτουργική και μαθησιακή απόδοση στα Επαγγελματικά Λύκεια, στις Επαγγελματικές Σχολές Κατάρτισης, στα ΙΕΚ, αλλά και θα στηρίξουν την τεχνολογική συνιστώσα στη Γενική Εκπαίδευση μέσω της διδασκαλίας μαθημάτων όπως η Τεχνολογία, το Σχέδιο, οι Αρχές Οικονομικής Θεωρίας
- η ανάγκη προώθησης της STEM εκπαίδευσης από προπτυχιακά εκπαιδευμένους για το σκοπό αυτό εκπαιδευτικούς
- η ανάγκη υποστήριξης της Συμβουλευτικής και του Επαγγελματικού Προσανατολισμού στα σχολεία μέσω της διδασκαλίας του από κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό με βασικό αντικείμενο σπουδών τις επιστήμες που σχετίζονται με τα επαγγέλματα της αγοράς εργασίας
- η ανάγκη ανάπτυξης στελεχών διοίκησης της εκπαίδευσης με την μετεκπαίδευση έμπειρων εκπαιδευτικών
- η ανάγκη ανάπτυξης στελεχών εκπαίδευσης των επιχειρήσεων
- η ανάγκη ανάπτυξης στελεχών χάραξης εκπαιδευτικής πολιτικής για την ΕΕΚ
- η ανάγκη ανάπτυξης στελεχών για την ανάπτυξη, εφαρμογή, αξιολόγηση και διαχείριση καινοτόμων εκπαιδευτικών σχεδίων και θεσμών

Λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω απαιτήσεις και την επιτακτική ανάγκη οι εκπαιδευτικοί της Επαγγελματικής – Τεχνικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης, όπως όλοι οι άλλοι απόφοιτοι των λεγόμενων «καθηγητικών σχολών» πρέπει να προέρχονται από ένα Πανεπιστημιακό Ίδρυμα που θα έχει ως βασικό σκοπό λειτουργίας του την παραγωγή και επιμόρφωση εκπαιδευτικού προσωπικού για τις αντίστοιχες εκπαιδευτικές δομές.

Στο νέο περιβάλλον στο χώρο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης είναι άμεση η αναγκαιότητα ένταξης της ΑΣΠΑΙΤΕ στον Πανεπιστημιακό Τομέα όπως αυτός ορίζεται και διαμορφώνεται από τον νόμο 4485/17.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τη **μετεξέλιξη της ΑΣΠΑΙΤΕ σε αυτόνομο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα**. Σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να ακολουθηθεί το ιστορικό προηγούμενο του Χαροκόπειου Πανεπιστημίου. Η ΑΣΠΑΙΤΕ διαθέτει την τεχνογνωσία, το δίκτυο παραρτημάτων σε όλη την Ελλάδα (ένα σε κάθε περιφέρεια), τις εγκαταστάσεις της στην έδρα της Σχολής στο Μαρούσι, (πρότυπες στο παρελθόν, με σχολική μονάδα δευτεροβάθμιας στην έκτασή της και χώρους για περαιτέρω επέκτασή της, σε μια περιοχή με πλήρη συγκοινωνιακή πρόσβαση, χώρους στάθμευσης οχημάτων κτλ), το όνομα (brand name) , την 60χρονη εμπειρία και επιτυχημένη παρουσία στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της δευτεροβάθμιας μέσω του έργου των αποφοίτων της.

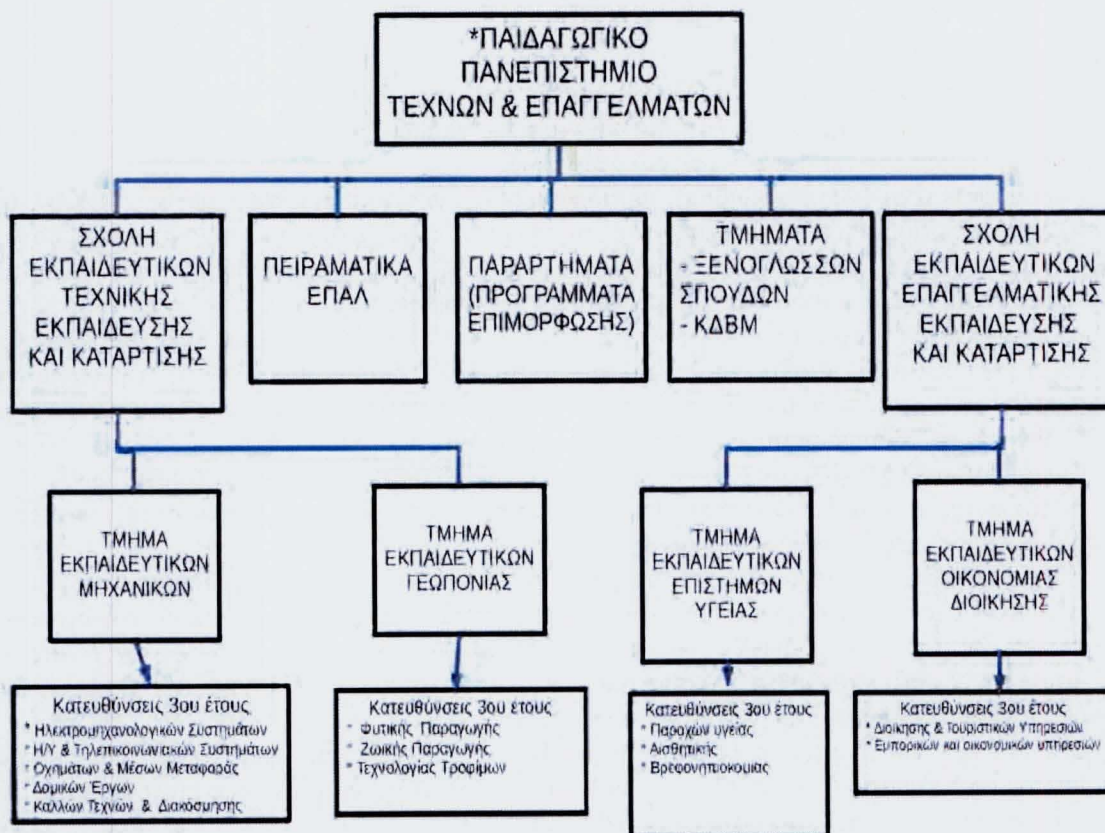
Στην περίπτωση αυτή και σύμφωνα με τις επιταγές του νόμου 4485/17 θα πρέπει το νέο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα να αποτελείται από δύο τουλάχιστον σχολές και κάθε σχολή από δύο τουλάχιστον τμήματα (άρθρο 9 Ν4485/17). Η διάρθρωση του κάθε τμήματος σε κατευθύνσεις με μεταβαλλόμενο αριθμό φοιτητών ανάλογα με τις εκπαιδευτικές ανάγκες θα εξασφαλίζει την απαίτηση για έναν ευρυμαθή εκπαιδευτικό που μπορεί να ανταποκριθεί σε μια ευρεία γκάμα γνωστικών αντικειμένων, όπως αυτά διαμορφώνονται από τους σημερινούς τομείς της επαγγελματικής εκπαίδευσης, οι οποίοι είναι:

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

ΤΟΜΕΙΣ ΕΠΑΛ Ν.4386/2016 (Α' 83)

1. ΤΟΜΕΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
2. ΤΟΜΕΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
3. ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
4. ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
5. ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΜΟΥ
6. ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ
7. ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
8. ΥΓΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΕΥΕΞΙΑΣ
9. ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

Το Διάγραμμα 1 απεικονίζει τη μορφή υλοποίησης αυτής της πρότασης.

* Η με κάποιο συναφές όνομα πχ Παλλάδιο Πανεπιστήμιο

Διάγραμμα 1: Μετεξέλιξη σε Αυτόνομο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

Γενικά χαρακτηριστικά

- Πενταετής φοίτηση στα προπτυχιακά τμήματα των σχολών – αναγνώριση πτυχίου ως Integrated Master.
- Εγγραφή χωρίς διαδικασία πιστοποίησης στο μητρώο εκπαιδευτών ενηλίκων και στο μητρώο συμβούλων επαγγελματικής σταδιοδρομίας.
- Οι απόφοιτοι όλων των τμημάτων έχουν , μετά από ένα απαραίτητο μεταβατικό στάδιο, κατ' αποκλειστικότητα την Α ανάθεση για τη διδασκαλία μαθημάτων Συμβουλευτικής και Επαγγελματικού Προσανατολισμού στη Γενική και Επαγγελματική Εκπαίδευση.
- Οι απόφοιτοι όλων των τμημάτων έχουν , μετά από ένα απαραίτητο μεταβατικό στάδιο, κατ' αποκλειστικότητα την Α ανάθεση για τη διδασκαλία του γνωστικού αντικείμενου Υγιεινή και Ασφάλεια στην Εργασία.
- Οι απόφοιτοι μιας κατεύθυνσης αποκτούν δικαιώματα διδασκαλίας β ή γ ανάθεσης στα συναφή μαθήματα ειδικότητας των άλλων κατευθύνσεων του ίδιου τμήματος της σχολής.
- Οι απόφοιτοι όλων των τμημάτων δικαιούνται απόκτησης αδειών άσκησης επαγγέλματος ανάλογων με το πρόγραμμα σπουδών τους και την κατεύθυνση που ακολούθησαν στο 3ο έτος.

Επαγγελματικές διέξοδοι:

Οι απόφοιτοι των σχολών, ανάλογα και με την ειδικότητά τους θα μπορούν πέρα από τη συνέχιση των σπουδών τους για την απόκτηση άλλων μεταπτυχιακών και διδακτορικού τίτλου να δραστηριοποιηθούν επαγγελματικά στα παρακάτω πεδία:

1. Εκπαιδευτικοί στη δευτεροβάθμια, μεταδευτεροβάθμια (Δημόσια και Ιδιωτικά ΙΕΚ) , στις ΕΣΚ και τριτοβάθμια εκπαίδευση με διευρυμένο πεδίο αναθέσεων μαθημάτων που θα πηγάξει από το πρόγραμμα σπουδών της σχολής. Στη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση η ευρυμάθεια θα διευκολύνει τη λειτουργία των σχολικών μονάδων αφού θα μπορούν να ανταπεξέλθουν στις συνεχείς αλλαγές που πραγματοποιούνται σε αυτές. Επίσης θα έχουν και την, μετά από ένα απαραίτητο μεταβατικό στάδιο, αποκλειστικότητα ανάθεσης σχετικών εισαγωγικών μαθημάτων προσανατολισμού στα σχολεία της Γενικής, δεύτερες αναθέσεις σε βασικά μαθήματα της ειδικότητάς τους π.χ. Μαθηματικά – Φυσική για τους Εκπαιδευτικούς Μηχανικούς, Βιολογία για τους Εκπαιδευτικούς Ιατρικών Επιστημών.
2. Εκπαιδευτές – ιδιοκτήτες σε φροντιστήρια, Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, φορείς δια βίου μάθησης και εκπαίδευσης ενηλίκων.
3. Επιχειρηματίες – στελέχη επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο σχεδιασμό – κατασκευή εποπτικών μέσων διδασκαλίας (εκπαιδευτική τεχνολογία), εκπαιδευτικού λογισμικού – παιχνιδιών (serious games), συστημάτων τηλεεκπαίδευσης (πλατφόρμες σύγχρονης και ασύγχρονης τηλεεκπαίδευσης), συστημάτων εκπαιδευτικού εξοπλισμού και εκπαιδευτικής ρομποτικής.
4. Σχεδιαστές – προγραμματιστές Συστημάτων Προγραμματισμένης Διδασκαλίας (Programmed Instruction), Διδασκαλίας με τη Βοήθεια Υπολογιστών (Computer Assisted Instruction- CAI), Διδασκαλίας Διαχειριζόμενης από Υπολογιστή (CMI)
5. Στελέχη επιχειρήσεων – παραγωγικών μονάδων σε θέσεις που σχετίζονται με την εκπαίδευση και αξιολόγηση προσωπικού
6. Σχεδιαστές εκπαιδευτικών προγραμμάτων (training course).
7. Σύμβουλοι σταδιοδρομίας – Σύμβουλοι καριέρας (Business Coach) ή εργαζόμενοι σε γραφεία ευρέσεως εργασίας
8. Συγγραφείς βιβλίων

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

9. Κάλυψη θέσεων στη Διοίκηση και Οργάνωση της Εκπαίδευσης σε Δημόσιους και Ιδιωτικούς φορείς.
10. Άσκηση του επαγγέλματος της ειδικότητάς τους, αυτόνομα ή ως υπάλληλοι του Δημόσιου και του Ιδιωτικού τομέα με επαγγελματικά δικαιώματα που θα τους απονέμονται σύμφωνα με το γνωστικό αντικείμενο και το πρόγραμμα σπουδών της ειδικότητάς τους.

1. Τμήμα Εκπαιδευτικών Μηχανικών

Αποτελεί εξέλιξη της ΑΣΕΤΕΜ και των πενταετών τμημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ. Οι απόφοιτοι του τμήματος σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών τους εκτός από τα μαθήματα της ειδικότητάς τους θα είναι κατάλληλοι για τη διδασκαλία του μαθήματος της Γενικής Τεχνολογίας και προγραμμάτων STEM στη Γενική Εκπαίδευση. Με τη λειτουργία αυτού του τμήματος θα καλύπτονται οι απαιτήσεις σε εκπαιδευτικό προσωπικό των τομέων 3, 4, 5, 6, 7, 9 του ΕΠΑΛ και των αντίστοιχων των άλλων εκπαιδευτικών δομών π.χ. ΙΕΚ

2. Τμήμα Εκπαιδευτικών Γεωπονίας

Οι απόφοιτοι του τμήματος σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών τους εκτός από τα μαθήματα της ειδικότητάς τους θα είναι κατάλληλοι για τη διδασκαλία του μαθήματος της Γενικής Τεχνολογίας στη Γενική Εκπαίδευση. Έτσι θα καλύπτονται οι ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό του τομέα 1 του ΕΠΑΛ και των αντίστοιχων τομέων – ειδικοτήτων των άλλων εκπαιδευτικών δομών π.χ. ΙΕΚ

3. Τμήμα Εκπαιδευτικών Επιστημών Υγείας

Οι απόφοιτοι του τμήματος σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών τους εκτός από τα μαθήματα της ειδικότητάς τους θα είναι κατάλληλοι για τη διδασκαλία μαθημάτων Πρώτων Βοηθειών, Υγιεινής και Σεξουαλικής Διαπαιδαγώγησης στη Γενική Εκπαίδευση. Έτσι θα καλύπτονται οι ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό του τομέα 8 του ΕΠΑΛ και των αντίστοιχων τομέων – ειδικοτήτων των άλλων εκπαιδευτικών δομών π.χ. ΙΕΚ

4. Τμήμα Εκπαιδευτικών Οικονομίας-Διοίκησης

Οι απόφοιτοι του τμήματος σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών τους εκτός από τα μαθήματα της ειδικότητάς τους θα είναι κατάλληλοι για τη διδασκαλία μαθημάτων Επιχειρηματικότητας στη Γενική Εκπαίδευση. Έτσι θα καλύπτονται οι ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό του τομέα 2 του ΕΠΑΛ και των αντίστοιχων τομέων – ειδικοτήτων των άλλων εκπαιδευτικών δομών π.χ. ΙΕΚ

Ως εναλλακτική πρόταση πάντως θα μπορούσε να τεθεί και η **ένταξη της ΑΣΠΑΙΤΕ ως αυτόνομης σχολής εκπαιδευτικών σε κάποιο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα της Αττικής.**

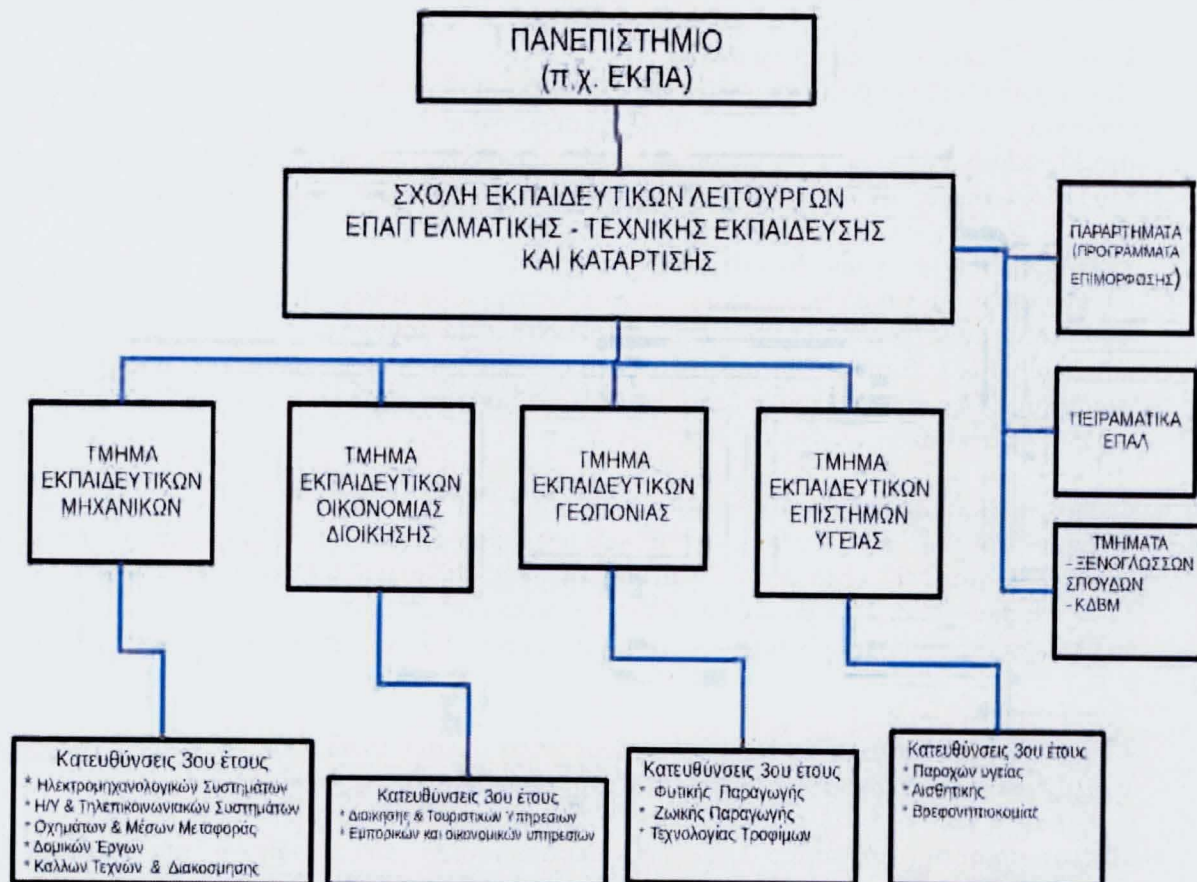
Η πρόταση αυτή (**Διάγραμμα 2**) μπορεί να εφαρμοστεί με την ένταξη και ταυτόχρονη διεύρυνση της ΑΣΠΑΙΤΕ ως αυτόνομης σχολής εκπαιδευτικών (**ΣΕΛΕΤΕΚ**) σε Πανεπιστημιακό Ίδρυμα στο οποίο λειτουργούν και άλλες σχολές εκπαιδευτικών και επομένως η προσθήκη αυτή θα είναι σε όφελος και των δύο ιδρυμάτων. Με το κριτήριο αυτό θεωρείται ως καταλληλότερο ίδρυμα το ΕΚΠΑ.

Οι σχολές του ΕΚΠΑ διαθέτουν το εκπαιδευτικό προσωπικό και την υλικοτεχνική υποδομή για την κάλυψη των εκπαιδευτικών αναγκών στα μαθήματα ειδικότητας των νέων τμημάτων που θα πρέπει να λειτουργήσουν στη σχολή, προκειμένου αυτή να καλύψει τις ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό όλων των τομέων της επαγγελματικής – τεχνικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

Η λειτουργία της ΣΕΛΕΤΕΚ θα συνεχισθεί με έδρα το Μαρούσι στις εγκαταστάσεις που διαθέτει η ΑΣΠΑΙΤΕ σήμερα εκεί, οι οποίες θα χρησιμοποιούνται για την κάλυψη των αναγκών της Παιδαγωγικής Κατάρτισης των φοιτητών όλων των τμημάτων και μέρους των μαθημάτων ειδικότητας τμημάτων εκπαιδευτικών που θα δημιουργηθούν σύμφωνα με τους τομείς της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Η διάρθρωση και οι σκοποί λειτουργίας της νέας σχολής (ΣΕΛΕΤΕΚ) θα ακολουθεί τη φιλοσοφία της πρώτης πρότασης. Θα αποτελείται από τέσσερα τμήματα τα οποία μέσω των κατευθύνσεων τρίτου έτους θα καλύπτουν τις ανάγκες για όλους τους τομείς της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Διάγραμμα 2: Ένταξη της ΑΣΠΑΙΤΕ ως αυτόνομης σχολής εκπαιδευτικών σε κάποιο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα της Αττικής

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΟΣ

1. Η 60χρονη ιστορία της και η αναγνωρισιμότητά της. Η αποδοχή της στο χώρο των εκπαιδευτικών (ΟΛΜΕ κλπ).
2. Ο μικρός αριθμός μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού, επιτρέπει την εξ αρχής στελέχωσή της με το κατάλληλο εξειδικευμένο εκπαιδευτικό προσωπικό που φαίνεται ότι σήμερα είναι σε επάρκεια στο χώρο των παιδαγωγικών και των ειδικών τεχνολογικών αντικειμένων. Από το υπάρχον προσωπικό όσοι δεν επιθυμούν την παραμονή τους, μπορεί να δίνεται η δυνατότητα προσωποπαγούς μετάταξης σε άλλα ιδρύματα ή υπηρεσίες.
3. Η σημερινή εξακτινωμένη δομή της, αφού εξορθολογισθεί, μπορεί να συνεισφέρει στις ανάγκες της διαχείρισης του ανθρώπινου εκπαιδευτικού δυναμικού (αρχική επιμόρφωση μη περιλαμβανομένων ειδικοτήτων, διαρκής επιμόρφωση υπηρετούντων κλπ)
4. Η συνεκτική και ενιαία δομή της θα επιτρέπει τον πλήρη έλεγχο των διαδικασιών σχεδιασμού, έρευνας, εφαρμογής, παρακολούθησης, ανατροφοδότησης που έχουν σχέση με τη διδακτική των συγκεκριμένων κατευθύνσεων της στο χώρο της τεχνοεπαγγελματικής και γενικής τεχνολογικής εκπαίδευσης και η Πολιτεία υλοποιεί.
5. Σηματοδοτεί την απαρχή μιας εντελώς νέας περιόδου προσδιορισμού των επαγγελματικών χαρακτηριστικών του εκπαιδευτικού λειτουργήματος, οριοθετώντας σαφώς τις προϋποθέσεις και τις απαιτήσεις άσκησης του. Η υπερπληθώρα σήμερα, υποψηφίων εκπαιδευτικών χωρίς καμμία σχετική εκπαίδευση, επιτρέπει την εκτίμηση ότι θα πεισθούν να αναπροσανατολίσουν την επιδίωξή τους είτε αποδεχόμενοι να “περάσουν” από μία ολότελα διαφορετική διαδικασία επιμόρφωσης είτε να εγκαταλείψουν αυτή τη διεκδίκηση.
6. Η σημερινή λειτουργική κατάσταση του ιδρύματος δεν πρέπει να συνεχισθεί, διότι δεν εξυπηρετεί τους παραπάνω σκοπούς και οδηγεί τους αποφοίτους στην ανεργία. Η όποια πολιτική απόφαση για το μέλλον της ΑΣΠΑΙΤΕ πρέπει να ληφθεί και να ανακοινωθεί άμεσα, πριν την έκδοση των μηχανογραφικών δελτίων των Πανελλαδικών Εξετάσεων, διότι η σημερινή μη ελκυστικότητά της για τους υποψήφιους σπουδαστές θα οδηγήσει σε διακοπή της λειτουργίας της. (μικρός αριθμός εισακτέων, με χαμηλές επιδόσεις που δεν ανταποκρίνονται στο ρόλο της ΑΣΠΑΙΤΕ)
7. Πολιτική απόφαση για κλείσιμο της ΑΣΠΑΙΤΕ ή αφομοίωσή της από άλλο ίδρυμα, θα αποτελούσε λανθασμένη πολιτική επιλογή, καθώς θα πρόκειται για κατάργηση – κλείσιμο Σχολής Εκπαιδευτικών της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης την ίδια στιγμή που προβάλλεται η προσπάθεια της κυβέρνησης για την αναβάθμισή της (διαμετρικά αντίθετη πολιτική με αυτή που ακολούθησε το 1959 η τότε κυβέρνηση Κωνσταντίνου Καραμανλή).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Αποτελεί επιλογή για τη σημερινή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, ακολουθώντας το δρόμο που χάραξε ο ιδρυτής της παράταξης, να συνδέσουν το πέρασμά τους προσφέροντας μια ουσιαστική λύση στο χώρο της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών της ΕΕΚ. Να σηματοδοτηθεί θετικά η επιθυμία μας –ως κοινωνία– να αντικαταστήσουμε τη θλιβερή εικόνα των Greek Statistics με την αισιόδοξη νότα των Greek Teachers.

Ο σημερινός χώρος της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης δεν έχει ανάγκη μιας ακόμη σχολής μηχανικών ή της συνέχισης ύπαρξης μιας σχολής που παράγει εκπαιδευτικούς για ορισμένες ειδικότητες της επαγγελματικής εκπαίδευσης με περιορισμένο εύρος αναθέσεων και χωρίς επαγγελματικές

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

προοπτικές. Αντίθετα με την πρόταση αυτή έρχεται να καλυφθεί ένα μεγάλο κενό και να ολοκληρωθεί μια προσπάθεια που ξεκίνησε το 1959 και έμεινε ημιτελής λόγω συντεχνιακών συμφερόντων, κοντόφθαλμης πολιτικής και ατολμίας της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας που πέρασε από το Υπουργείο Παιδείας. Το νέο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα ή στη χειρότερη περίπτωση η νέα Πανεπιστημιακή Σχολή Εκπαιδευτικών πέραν του κενού που θα έρθει να καλύψει, θα διεξάγει εκπαιδευτική έρευνα τα πορίσματα της οποίας θα αποτελούν χρήσιμη πηγή στοιχείων για τις αποφάσεις της εκάστοτε πολιτειακής ηγεσίας σε θέματα που αφορούν την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Όποια πρόταση από τις παραπάνω και αν υλοποιηθεί, δεν δημιουργεί προβλήματα στο εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων της ΑΣΠΑΙΤΕ, ούτε στους φοιτητές της αφού θα συνεχίσουν κανονικά τη φοίτησή τους μέχρι τη λήψη του πτυχίου τους στην ΑΣΠΑΙΤΕ.

Θα πρέπει όμως μαζί με τη λήψη και υλοποίηση της πολιτικής απόφασης να καθορισθούν και οι απαραίτητες μεταβατικές διατάξεις ισοτίμησης, με τα πτυχία που θα δίνουν τα αντίστοιχα τμήματα της νέας Σχολής, για τους αποφοίτους:

1. της ΑΣΕΤΕΜ/ΣΕΛΕΤΕ
2. της ΑΣΠΑΙΤΕ τετραετούς φοίτησης
3. της ΑΣΠΑΙΤΕ πενταετούς φοίτησης (στους οποίους θα πρέπει να ενταχθούν και αυτοί που θα φοιτούν στη σχολή κατά τη διάρκεια της μετάβασης σε Πανεπιστημιακό Ίδρυμα)

Στο πλαίσιο αυτών των μεταβατικών ρυθμίσεων θα πρέπει να λυθούν ζητήματα όπως:

- Η αναγνώριση του πτυχίου ως Integrated Master για τους φοιτητές και απόφοιτους των πενταετών τμημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ*
- Η αυτοδίκαιη εγγραφή χωρίς διαδικασία πιστοποίησης στο μητρώο εκπαιδευτών ενηλίκων και στο μητρώο συμβούλων επαγγελματικής σταδιοδρομίας για τους απόφοιτους της ΑΣΕΤΕΜ όσο και για τους απόφοιτους των πενταετών τμημάτων της ΑΣΠΑΙΤΕ
- Η έκδοση Επαγγελματικών Δικαιωμάτων Μηχανικού για τα επαγγελματικά πεδία που καλύπτονται από το πρόγραμμα σπουδών του τμήματός τους, ανεξάρτητα από τις αποφάσεις που θα παρθούν για τους αποφοίτους των ΤΕΙ αντίστοιχων ειδικοτήτων

(*) Η αναγνώριση οποιουδήποτε πτυχίου, το οποίο ταυτόχρονα είναι και βασικός τίτλος διορισμού, ως Integrated Master δεν πρέπει να μοριοδοτείται και ως μεταπτυχιακός τίτλος.

Επίσης πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα τα πιστοποιητικά παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, ανεξάρτητα αν αποκτήθηκαν είτε με το συγχρονικό, είτε με το διαδοχικό μοντέλο εκπαίδευσης.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

Βιβλιογραφικές αναφορές και σχόλια

Ball, D. L., & Bass, H. (2000). Interweaving content and pedagogy in teaching and learning to teach: Knowing and using mathematics

Ball, D. L., & Cohen, D.C. (1999) Developing practice, developing practitioners: Toward a practice based theory of professional education

Block, A. A.(2008). Why should be a teacher?

California State University (2002). First system wide evaluation of teacher education programs in the California State University: Summary Report

Darling-Hammond, L. (2006). Constructing 21st-Century Teacher Education

Darling-Hammond, L. & Bransford, J. (2005) Preparing Teachers for a changing world: What teachers should learn and be able to do

European Commission (2009) National summary sheets on education system in Europe and ongoing reforms

Lavonen, H. (2010) Subject Teacher Education Programme in Finland

Stasny, M. (2009) Developing trainees' subject knowledge for teaching

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Η ΣΕΛΕΤΕ ιδρύεται με το ΝΔ 3971/1959 το οποίο συμπληρώνεται με το ΒΔ 325/62. Τα ΝΔ 581/70 και 789/70 δίνουν στη ΣΕΛΕΤΕ τη βασική οργανωτική και διοικητική μορφή, με την ίδρυση της Ανώτερης Σχολής Εκπαιδευτικών Τεχνολόγων Μηχανικών (ΑΣΕΤΕΜ) υπερτετραετούς φοίτησης (8 εξάμηνα + 1 πρακτική άσκηση).

Η αρχική οργάνωσή της είναι αντίστοιχη της Ecole Normale Superiure de l' Enseignement Technique (ENSET - ανώτατη πανεπιστημιακή σχολή της Γαλλίας), τα δε προγράμματα σπουδών είναι συναφή προς τα προγράμματα της Σχολής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης του University of Pennsylvania.

Η ΣΕΛΕΤΕ έχει χαρακτηριστεί από διεθνείς οργανισμούς (ΟΥΝΕΣΚΟ, ΟΟΣΑ 1968) ως πρότυπο ίδρυμα εκπαίδευσεως καθηγητών (ultra modern), δημιουργήθηκε με επιχορηγήσεις διεθνών οργανισμών (ΟΗΕ, Διεθνούς Τράπεζας), σε ένα πρότυπο και μοναδικό εκπαιδευτικό campus.

Αποτελέσε τον κύριο τροφοδότη εκπαιδευτικών της Τεχνολογικής εκπαίδευσης τα τελευταία 50 χρόνια. Και απλώς να σημειωθεί ότι οι πτυχιούχοι της ΑΣΕΤΕΜ, είναι οι μόνοι εκπαιδευτικοί στους οποίους η Πολιτεία αναγνωρίζει τα 4 χρόνια σπουδών τους ως δημόσια υπηρεσία!

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε στις **19-9-1975** σε σχετικό ερώτημα του ΥΠΕΠΘ που υπεβλήθη, για το αν η λειτουργία της ΑΣΕΤΕΜ ως τετραετούς σχολής είναι σύμφωνη με τον περιορισμό του άρθρου 16 παρ.7 του νέου (τότε) Συντάγματος του 1975 (δηλ. ότι όλες οι Σχολές τεσσάρων (4) ετών σπουδών ανήκουν υποχρεωτικά στην Ανώτατη Εκπαίδευση), ως εξής:

« η ιδρυθείσα παρά τη ΣΕΛΕΤΕ ΑΣΕΤΕΜ, σκοπόν έχει κατά τās διέπονσας ταύτην διατάξεις καί ειδικότερων, κατά τήν προρρηθείσαν διάταξιν του άρθρου 1 του Ν.Δ 789/1971, τό μέν τήν παιδαγωγικήν εκπαίδευσιν τό δέ τήν επιμόρφωσαν εις διαφόρους τεχνικάς καί επαγγελματικάς ειδικότητας των παρ' αυτή φοιτούντων, εις τρόπον ώστε οι πτυχιούχοι της Σχολής αυτής να χρησιμοποιηθούν εις θέσεις εποπτικού, διδακτικού και εργαστηριακού προσωπικού, εις απάσας τας βαθμίδας της επαγγελματικής εκπαίδευσεως (κατωτέρας, μέσης και ανωτέρας). Τόν σκοπόν τούτον, έχουσα η παρά τη ΣΕΛΕΤΕ λειτουργούσα ΑΣΕΤΕΜ είναι αφ' ορισμού της Σχολή, αποβλέπουσα εις τήν δημιουργίαν εκπαιδευτικών στελεχών, δια τήν επαγγελματικήν εκπαίδευσιν και συνεπώς δεν είναι επαγγελματική Σχολή, οιασδήποτε βαθμίδος, ως τοιαύτη δε Σχολή πρός δημιουργίαν εκπαιδευτικών στελεχών υπό τό διέπον ταύτην νομοθετικόν καθεστώς δέν υπόκειται κατά τα προρρηθέντα εις τόν συνταγματικόν περιορισμόν του άρθρου 16 παρ. 7 όστις ως εξετέθη αναφέρεται μόνον εις τήν πάσης φύσεως επαγγελματικήν εκπαίδευσιν.»

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΕΤΕ)

École Normale Supérieure de Cachan

The *École Normale Supérieure de Cachan* (ENS Cachan, Normale Sup' Cachan) is a prestigious *Grande École* located in [Cachan](#), a suburb of [Paris](#), in France. Like all the other Grandes Ecoles, this higher education institution is not included in the mainstream framework of the French public universities.

Its main mission is to train world-class researchers and professors, but it may also be a starting point for public administrative or private executive careers. It recruits mostly from the very competitive "classes préparatoires" (see also [Grande École](#)) but also admits students who have graduated from [university](#) with a [DEUG](#) (Diplôme d'Etudes Universitaires Générales, two years of studies). This last way of entry however only applies to the mechanical engineering branch of ENS Cachan. Students who entered through "classes préparatoires" are automatically civil servants and are paid during their studies. They follow the standard university curriculum ([Licence](#), [Maîtrise](#)) but have to pass then the [Agregation](#) and work for the State ten years. Students entering from university do not have to pass the agregation but are not paid either.

Its academic and research focus is on: applied sciences, economics, engineering, management, sociology.

«Οι καθηγητές έχουν ανάγκη ενός υψηλού επιπέδου γενικής μόρφωσης, ώστε να μπορούν να εμβαθύνουν στα θέματα που διδάσκουν, αυξάνοντας παράλληλα την ικανότητά τους στην απόκτηση σύνθετων επαγγελματικών δεξιοτήτων. Πρέπει επίσης να κατανοήσουν τη σπουδαιότητα της παιδαγωγικής διαδικασίας και της διδακτικής πρακτικής, ώστε να ανταποκρίνονται στις διαφορετικές ανάγκες του μαθητικού πληθυσμού. Συνήθως σήμερα οι καθηγητές όλων των επιπέδων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης έχουν υψηλή γενική μόρφωση, την οποία στο παρελθόν αποκτούσαν σε επιλεγμένα ακαδημαϊκά ιδρύματα. Παιδαγωγική μόρφωση και πρακτική άσκηση διδασκαλίας παρέχεται σήμερα, διαρκώς αυξανόμενη, σε καθηγητές όλων των τύπων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η διαρκής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών έχει γίνει απαραίτητη, καθώς οι προκλήσεις από την εξέλιξη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης είναι πολλές και οι καθηγητές έχουν ανάγκη να ανανεώσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους.»

Απόσπασμα από την εισηγητική έκθεση για την Εκπαίδευση των Καθηγητών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

«Για να καταρτισθούν σωστά οι αυριανοί εκπαιδευτικοί, πρέπει να πληρούνται δύο προϋποθέσεις: α) η καλή επιστημονική κατάρτιση των εκπαιδευτικών μας στα αντικείμενα της ειδικότητάς τους από τα Πανεπιστήμια και β) η κατάλληλη ψυχοπαιδαγωγική προετοιμασία τους μέσα στα Πανεπιστήμια, για να επιτελέσουν σωστά το έργο του εκπαιδευτικού...» Γ. Μπαμπινιώτης, πρότανης Πανεπιστημίου Αθηνών, εφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ 21.10.2001

«Η ανάγκη εκπαιδεύσεως τεχνολόγων-παιδαγωγών προκύπτει αφ' ενός από τη συνεχή ανάπτυξη της τεχνολογίας, η οποία καλύπτει αλματωδώς, μεταβάλλοντας τον τρόπο ζωής του ανθρώπου... .., γι' αυτό προκύπτει η ανάγκη ιδρύσεως ενός Πανεπιστημιακού Παιδαγωγικού Τμήματος Τεχνολογίας»

Π. Πολυχρονόπουλος, τέως Καθηγητού της Φιλοσοφίας της Παιδείας και της Παιδαγωγικής Τεχνολογίας στο Παν. Πατρών.